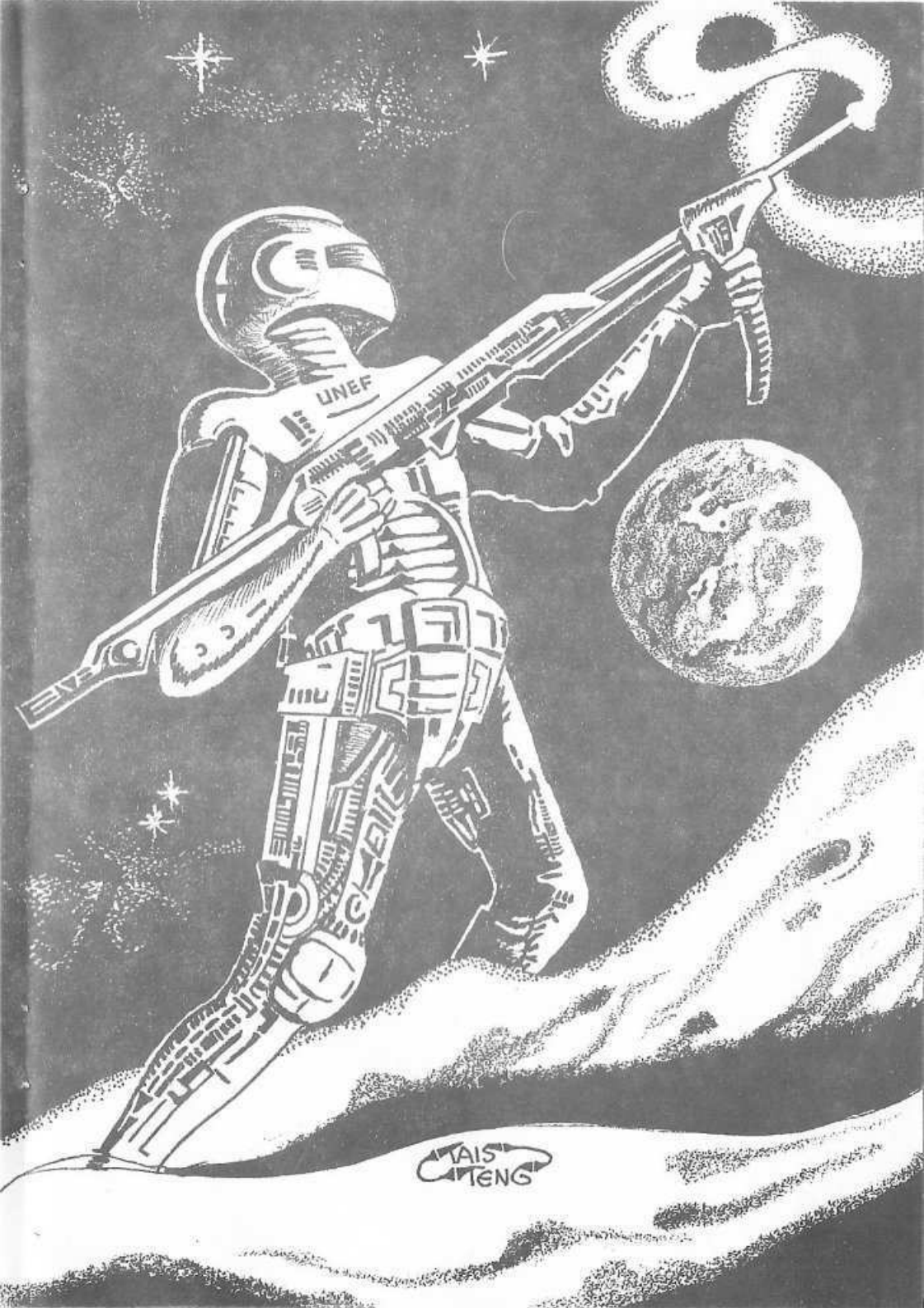
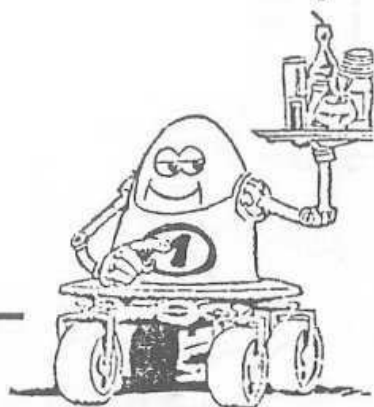

BENELUXCON7 - Sfancon 11

BENELUXCON7 - Sfancon 11

of een poging tot voorwoord ...

Kijk, dat vind ik nu zo lastig : wat schrijf je vooraan een programmabrochure ?

Over SFAN (de Vlaamse Vereniging van SF-amateurs) moet ik het niet hebben. Hadden jullie niet op een andere manier van SFAN gehoord, dan waren jullie niet hier.

Wat een convention is hoef ik toch ook niet te gaan uitleggen, noch water op het programma staat ... Dat lees je verder erg uitgebreid, of laat zich toch heel sterk vermoeden ...

Toch even de oude slogan : een convention is in de eerste plaats een kontakt, een kennismaken, of een weervinden. Wat er "gebeurt" en "wat het wordt" is vooral wat je er zelf doet, of wat je er van maakt. Bekruipt je de lust iets uit te proberen, ga je gang ! Want een convention maak je zelf ...

Een woord van dank, dat hoort hier wel. Aan de inrichters, uiteraard, en aan onze gasten en onze sprekers en onze acteurs en onze filmers; en ook aan de uitgeverij ELMAR die het mogelijk maakte onze eregast JOE HALDEMAN naar Gent te brengen. Maar vergeten we zeker niet onze sympathieke Gentse kern, zonder dewelke deze convention er nooit ware gekomen. Het is SFAN's elfde convention, en hun vierde. En ongetwijfeld waren die vier de beste. Ik anticipeer, maar hoort dat niet tot de SF ?

ROBERT SMETS

Non. Je ne vais pas vous parler de SFAN, ni de conventions. Si vous ignoriez ces faits ESSENTIELS, vous ne seriez pas ici, parmi nous.

Du programme, non plus, je ne parlerai guère. A quoi servirait cette brochure, si je vous racontait tout d'avance ... ? Puis, ce que vous ne lirez pas plus loin, se laisse facilement prévoir. Elucubrations de toute nature, s'entend.

Ce que je dirai bien, par contre, c'est qu'on ne subit pas une convention et qu'on ne se demande pas "ce qui se passe" ou "ce que ça promet de devenir" ... Non ! Malgré le programme une convention se fait d'elle-même ... Ou plutôt, c'est VOUS qui la faites.

Puis un mot de remerciement encore. A tous, organisateurs, invités, conférentiers, acteurs et cinéastes. Puis aux Editions ELMAR, qui nous ont aidé à vous présenter JOE HALDEMAN comme hôte d'honneur. Mais en premier lieu aux "SFANS" de Gand, sans lesquelles cette convention n'aurait pas lieu. C'est notre onzième convention, et leur quatrième. Et je n'hésiterai pas à dire que ces quatre-là c'étaient bien les plus grandioses.

Evidemment, j'anticipe un peu, mais ça aussi, c'est de la SF, non ?

There is nothing I find more difficult than to write an intro. No use to talk about SFAN (the flemish SF Association). If you had not heard about "BENELUXCON ?" some way you would not be here.

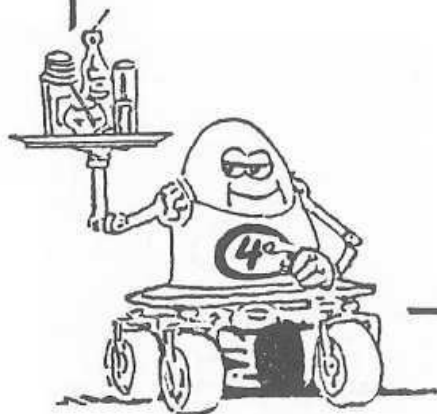
And to explain what a convention is all about ? Most of you are more familiar with cons than I do. And I am not talking about the programme, because you can read all about it further on. Most of it you can guess anyway ...

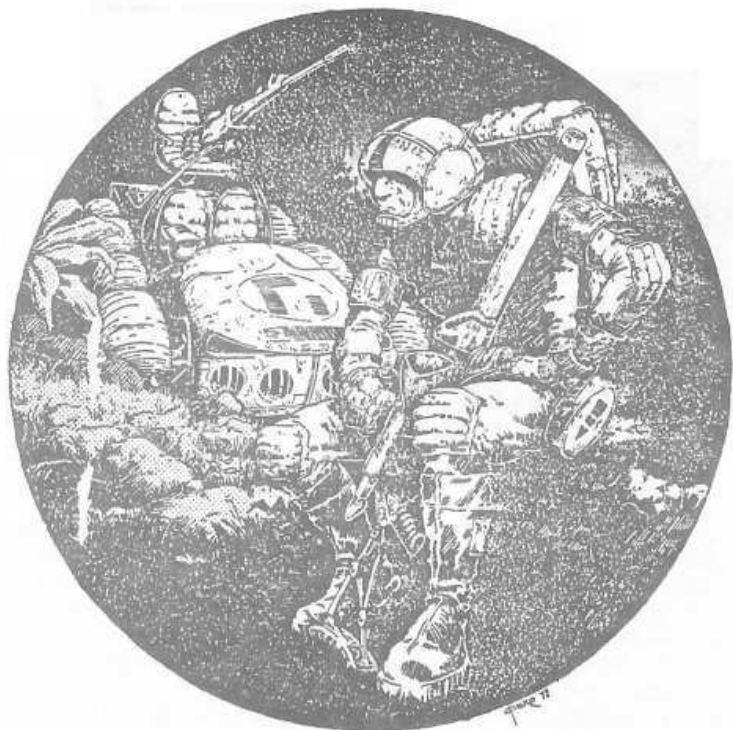

But to use some old clichés : a con is in the first place a place of contact, a meeting to make new friends or to see old ones back again. What "happens" there or "how it will turn out to be" is something that you will have to do YOURSELF. If you got something in mind to try, go ahead ! The success of a con lies with YOU !!!

Last, some words of praise. Let us thank the organisers, guests and lecturers, actors and cineasts. And I would like to mention especially the "ELMAR EDITIONS" who made it possible to bring our Guest of Honour JOE HALDEMAN to Ghent. Our warm gratitude goes also to the SFAN-group Ghent without whom this convention would not be possible. Its SFAN 's 11th con and their 4th, and without doubt these were the very best !

I think I am anticipating a little bit, but is this not what SF is all about ?

WACHT U OOK AL ZO LANG OP ORBIT?!

EEN ABOONNEMENT
OP
ORBIT

KOST f20,-

VOOR BEEGIE

Bfr. 300

BETALINGEN UITSLUITEND
PER GIRO OF POSTCHEQUE
AAN GIRO-NUMMER 26 73 610
t.n.v. C.B. van TOORN
te ROTTERDAM

ABONNEMENTSPRIJS
VOOR LANDEN BUITEN DE
BENELUX OP AANVRAAG.

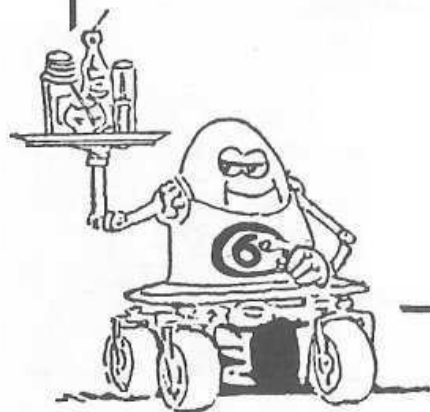

Guest of Honour : **JOE HALDEMAN**

JOE W. HALDEMAN wist zich in recordtempo van veelbelovend auteur tot schrijver met een solide reputatie op te werken. Hij werd geboren in 1943 (Oklahoma), rommelde al vroeg met het schrijven van gedichten en het componeren van 'Folksongs' en werd in 1968 als soldaat naar Vietnam gestuurd. Deze periode heeft een beslissende invloed op hem uitgeoefend, zoals met vele jonge Amerikaanse auteurs het geval is geweest. Het thema van de zinloosheid en de onrechtmatigheid van de oorlog, loopt dan ook als een rode draad door zijn tot nu toe verschenen boeken.

Zijn eerste verhaal, *Out of Phase*, verscheen in het tijdschrift *Galaxy* (1969), weldra gevolgd door talrijke andere, waaronder *Hero* (tijdschrift *Analog*, 1972) dat het idee voor zijn in 1974 met de Nebula en Hugo Awards bekroonde roman *De eeuwige oorlog* (Elmar SF 2, 1978) opleverde. *War Year*, een autobiografische roman waarin zijn oorlogservaringen zijn verweven, was in 1972 een gunstig onthaald debuut. *Mindbridge*, dat in 1976 verscheen, werd op de nominatielijst voor de Hugo en Nebula Awards geplaatst, evenals *Al mijn zonden* (All my Sins Remembered) dat in 1977 werd gepubliceerd. Van groot belang voor de gedachtenwereld van deze schrijver is verder de verhalenbundel *Infinite Dreams* (1978).

The Forever War is het opmerkelijke romandebuut van een door de oorlog getekend auteur. De technologische snufjes, vaak met meer dan een knipoog aan Heinlein ontleend, vormen een absurde achtergrond voor een uitzichtsloze liefde in een zinloze, eeuwige oorlog. De hoofdpersoon is antimilitarist maar geen antiheld; vandaar het keiharde realisme van de menselijke motieven en handelingen; vandaar ook de diep pessimistische ondertoon, hier en daar getemperd door ironie, van het beeld zoals dat van de toekomstmaatschappij wordt geschetst. Haldeman 'preekt' niet, zoals vele schrijvers van romans tegen de oorlog. De zinloosheid van gewapende conflicten en de vervreemding van de enkeling die erbij betrokken raakt, worden haast klinisch ontleend door het natuurlijke, soms cynische optreden van de hoofdpersonen die hun hachje proberen te redden. *The Forever War* is in alle opzichten een krachtige roman, die ook de veeleisende esseflezers sterk zal aanspreken en die ten overvloede aantoont dat Joe W. Haldeman geen ééndagsvlug zal blijken te zijn.

Al mijn zonden vertelt in sobere bewoordingen de innerlijke conflicten van een religieuze idealist die als machiavellistische en gewelddadige geheime agent geconfronteerd wordt met alles wat hij in wezen verfoeit. Hij kan zijn opdrachten, aan de zin waarvan hij steeds meer twijfelt, slechts door elkaar opvolgende persoonlijkheidsoverlappingsen, tot een goed einde brengen. Uiteindelijk is zelfs deze opgelegde diepe hypnose niet meer bij machte de stem van zijn geweten te sussen. Hij vlucht in zichzelf en verbreekt alle banden met de buitenwereld, zodat hij in een autistische vicieuze kringloop gevangen raakt. Zal hij erin slagen zichzelf te bevrijden en zijn schaduwpersoonlijkheden van zich af te schudden?

Al mijn zonden is een schrijnende aanklacht tegen elke vorm van manipulatie van het individu door de overheid. Drogredenen, valse argumentaties en ingestampete slogans worden in de vorm van schijnbaar vlotte en spannende spionageverhalen aan de kaak gesteld. Joe Haldeman steekt geen vermanend vingertje op maar wijst tussen de regels door op de moeilijkheid, voor de enkeling in onze moderne wereld, om onderscheid te blijven maken tussen recht en onrecht. Door hiervoor onder andere een corrupte geestelijke ten tonele te voeren, toont hij zich tevens een knap ironisch auteur.

HALDEMAN, JOE (WILLIAM) (1943-). American writer who, since his first story, "Out of Phase" (1969) in *Galaxy*, has made a considerable impact on the sf field. He took a BS in physics and astronomy, doing some postgraduate work in mathematics and computer science, and on being drafted was sent as a combat engineer to Vietnam, where he was wounded; both his scientific and military backgrounds show prominently in his fiction. Under a Pocket Books house name, Robert Graham, he has written two borderline-sf spy novels, *Attar's Revenge* (1975) and *War of Nerves* (1975), and under his own name the non-sf novel *War Year* (1972).

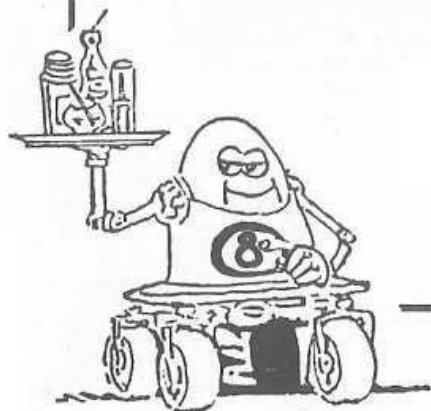
JH's sudden prominence, however, came with the critical and popular success of *The Forever War* (1972-4 ASF; fix-up 1974; paperback edition with many small corrections) which, with "You Can Never Go Back" (1975), makes up a series whose description of the life of soldiers in a future war counterpoints and in some way rebuts Robert A. HEINLEIN's vision in *Starship Troopers* (1959). In *The Forever War*, because travel to the planets where the engagements are fought involves time distortion, soldiers are doomed to total alienation from the civilization for which they are fighting, and if they make too large a jump face the risk of coming to battle with antiquated weaponry. Their deracination is savage; their camaraderie cynically manipulated. The book won a DITMAR, a NEZULA and a HUGO.

JH's second success is *Mindbridge* (1976), a novel whose narrative techniques are suggested by its dedication to John Dos Passos and John BRUNER.

Composed as a clever sequence of straight narrations, reports, excerpts from books (some written long after the events depicted), graphs and so forth, *Mindbridge* applies techniques originally designed to heighten social verisimilitude to what is essentially a space op.c., featuring telepathic toys left on one planet by an extinct race of godlike aliens, a complex form of MATTEI TRANSMISSION, an intriguing argument about the COLONIZATION of other solar systems and another alien race, this one apparently inimical and hive-like, though matters turn out for the best.

JH won a second Hugo for his short story "Tricentennial" (1976). Along with writers like John VARLEY and Larry NIVEN (who seems to be an influence, though JH structures his novels more convincingly) JH makes up a kind of new wave of HARD-SF writers whose technology-dominated views of the future are impressively more complex than those of their predecessors. [JC]

Other works: *All My Sins Rememoered* (1971-7 var. mags; fix-up 1977); *Planet of Judgment* (1977), a Star Trek novel. As editor: *Cosmic Laughter* (anth. 1974); *Study War No More* (anth. 1977).

Kees Van Toorn

Onze fan-eregast hoeven we niet meer voor te stellen aan de nederlandstalige fans. Wie kent niet KEES VAN TOORN, aanwezig op elke conen SF-manifestatie? En wie kent niet "ORBIT"?

Op zeer jeugdige leeftijd startte Kees reeds met het publiceren van fanzines. Deze ijver heeft dangeleid tot de verschijning van "ORBIT", een van de beste Europese SF-magazines, bekroond met een Europese Award op EUROCON 4.

Eddy C. Bertin

Schrijver van overwegend fantastische literatuur en science-fiction. Medewerker aan tientallen tijdschriften als auteur, essayist en recensent, dichter en illustrator. Verhalen van hem werden opgenomen in WORLD'S BEST SF STORIES, en driemaal in THE YEAR BEST HORROR STORIES.

Publiceert soms onder de pseudoniemen EDITH BRENDALL, DORIAN GREYSUN, e.a. of in samenwerking met andere auteurs, o.a. BOB VAN LAERHOVEN en ROBERT TERNY.

PIERRE BARBET

Achter dit pseudoniem verbergt zich een Frans Dokter in de Artsenijbereiding wiens echte naam CLAUDE AVICE is. Zijn eerste twee romans "Vers un avenir perdu" en "Babel 3805" verschenen beide in 1962 in de thans verdwenen, zeer bekende, SF-serie "Le Rayon Fantastique". En binnenkort verschijnt van zijn hand zijn 50ste roman.

Enkele sprekende titels: "Les limiers de l'infini", "Les cavernicoles de Wolf", "L'étoile du néant", "Le secret des Quasars", "Evolution magnétique", "L'exile du temps", "Etoiles en perdition", "Les maîtres des Pulsars", "L'agonie de la voie lactée", "Le transmetteur de Ganymède", "A quoi songent les Psyborgs", "Les mercenaires de Rychna" ... Tevens schreef hij onder het pseudoniem DAVID MAINE de roman "Les disparus du Club Chronos".

CLAUDE AVICE schreef ook vele wetenschappelijke artikels in gespecialiseerde tijdschriften. Eén daarvan bv. gaat over de "bionica", een nieuwe wetenschap gebaseerd op "biologische elektronika", d.w.z. de wetenschap der systemen waarvan de werking gecopieerd, vergelijkbaar of analoog is aan deze van natuurlijke systemen (denken we bv. aan radiolocalisatie en vleermuisen, aan neuristors, aan hibernatie, ...). Deze wetenschap past Barbet schitterend toe in zijn roman "Les Bioniques d'Atria" (Fleuve Noir, Anticipation nr. 572). Barbet is een wetenschapsman die overtuigd is van het goede en de mogelijkheden die deze aan de mensheid kan bieden.

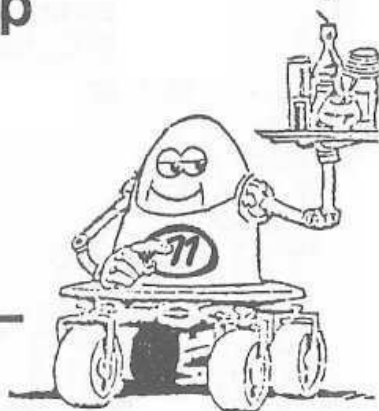
Verschillende van zijn romans werden in het Engels vertaald en verschenen bij DAW-Books, maar spijtig genoeg verscheen tot op heden niets in de Nederlandse taal.

DE GIDS

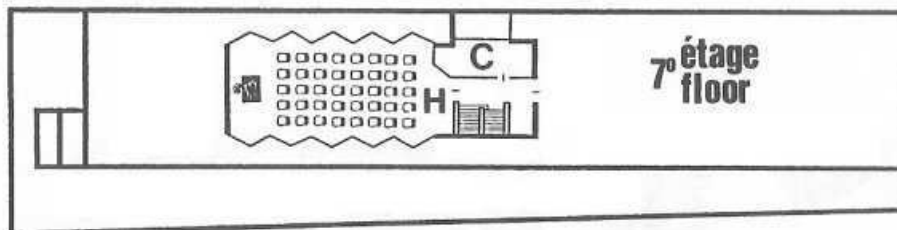
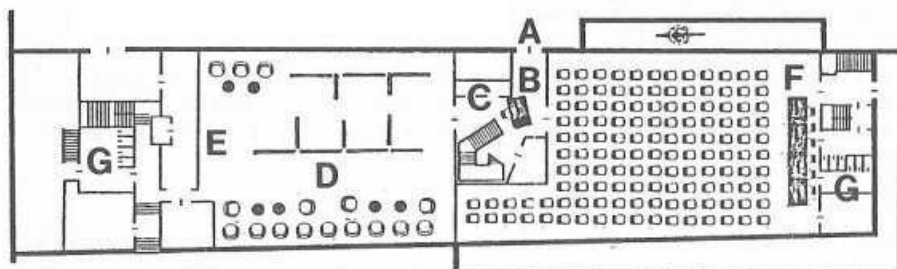
**Tweedehands
boeken**

**Inkoop-Verkoop
Gewad 42**

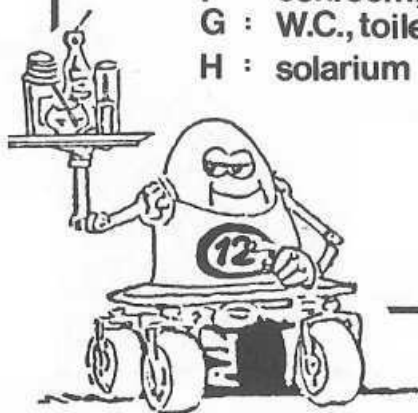
9000 GENT

RESTAURANT

- A : ingang, front entry, entrée, eintritt
- B : registratie, registration
- C : liften, elevators, ascenseurs
- D : artroom, stands & lounge
- E : bar
- F : conroom, salle des conférences
- G : W.C., toilettes
- H : solarium

Fabiolahome

Wolfgang JESCHKE

Wolfgang Jeschke, geb. 19. Nov. 1936 in Tetschen (Děčín) ČSSR, 1953 Mittlere Reife, 1953–56 Lehre als Werkzeugmacher; darauf im Maschinenbau tätig, 1959 Abitur, Studium der Germanistik und Philosophie an der Universität München, zugleich Praktikum in der C. H. Beck'schen Verlagsbuchhandlung, seit 1969 Mitarbeiter an »Kindlers Literaturlexikon«, seit 1971 Redakteur der Enzyklopädie »Die Großen der Weltgeschichte«, daheben Herausgeber verschiedener Science-Fiction-Anthologien (PLANETOIDENFÄNGER,

SCIENCE FICTION STORY READER 1, SCIENCE FICTION STORY READER 3), seit 1974 Mitherausgeber der Science Fiction-Reihe im Wilhelm Heyne Verlag. Veröffentlichungen seit 1957 in verschiedenen Zeitungen, Zeitschriften, Anthologien sowie im Rundfunk. Ein Band mit eigenen Erzählungen mit dem Titel DER ZEITER erschien 1970 im Lichtenberg Verlag und 1973 als Heyne Taschenbuch Nr. 3328.

Deutschlands erste und größte SF-Reihe
mit Romanen und Storysammlungen
der Science Fiction- und Fantasy-Autoren von Weltrang

Wilhelm Heyne Verlag . Türkenstr. 5-7
8000 München 2

P. Vandewalle
&
Expressiegroep
Exces

met
"KANKER"

Sinds 1972, het geboortjaar van Exces, heeft de groep zich opgewerkt tot een georganiseerd geheel met een gevarieerd programma.

In 1976 werd een opleidingsatelier in het leven geroepen, waar enerzijds de nieuwe personen worden opgeleid om bij de groep aan te sluiten en anderzijds krijgen geïnteresseerden regelmatig les in vrije expressie en gevoelsuitdrukking. De groep wordt gevormd door een vaste kern en medewerkende dansers uit het atelier.

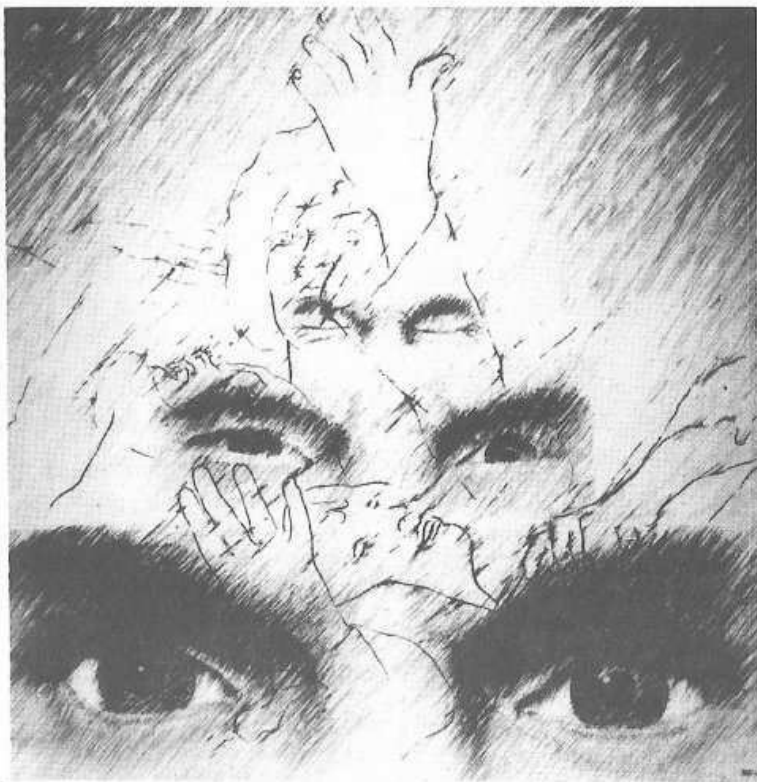
Qua werkwijze is de aanpak binnen Exces enigszins gewijzigd.

Patrick Vandewalle die vroeger vooral met improvisatie werkte, onderging door zijn opleiding bij Lea Daan een grondige verandering.

Het oude avondprogramma was opgebouwd met een vastliggende stramien waarbinnen veel kon geïmproviseerd worden.

In de nieuwe stukken werd gestart van improvisatie, maar het uiteindelijk resultaat, is een vastliggend gestructureerd werk van bewegingen en gevoelens. Deze verandering ontstond ook deels uit het feit dat de oude kern van de groep en de nieuwe bezetting meer en meer in die richting wou werken.

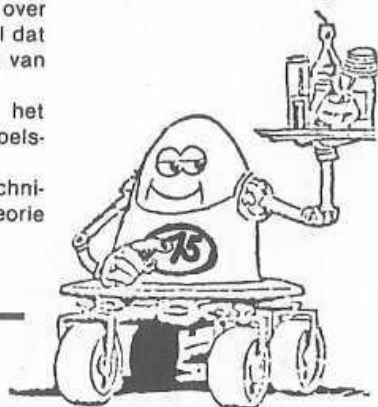

De bedoeling van **Patrick Vandewalle** is dat de dansers tijdens hen optreden zelf sterk beleven wat ze acteren, waardoor het publiek zich meer kan inleven in de stukken.

De creaties van **Exces** vormen meestal een samenspel van dans, mime, vrije en verbale expressie, fotografie en film. **Patrick Vandewalle** geeft in de groep vooral zijn visie over de ideeën van **Rudolf Von Laban** door, daar hij niet wil dat de acteurs van **Exces** op het podium een escalatie van koude technische bewegingen brengen.

De bewegingsmogelijkheden moeten liefst binnen het bereik van iedere mens liggen en zeker een diepe gevoelsuitdrukking geven.

Volgens hem kan zelfs een leek zonder de minste technische bagage door middel van de **Rudolf Von Laban** theorie in staat zijn om een publiek te boeien.

Kortfilm : EVELIEN

EVELIEN is een speels en lief meisje van vijf. Nierand uit haar omgeving, zelfs niet haar ouders, kan vermoeden dat onder de drempel van haar bewustzijn de krachten van het voodooïsme sluimeren.

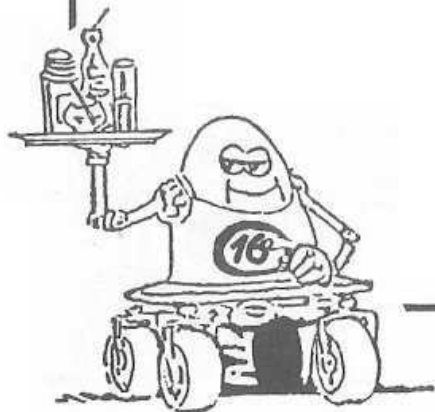
Is haar kinderlijke onschuld de bizarre dekmantel voor satanische krachten? Of wordt dit demonisch image alleen geprojecteerd in de fantasiewereld van de man die EVELIEN's moeder begeert?

EDDY C. BERTIN in "EEN POP VOOR CAROLINE" :

Voodoo was het, een vorm van zwarte kunst, die nog steeds toegepast werd in Afrika en op Hawai. Daar maakten de heksendokters een voodoopop en doorboorden die met priemen; zo "doodden" ze hun vijanden op occulte manier. Dat geloofden ze toch. Bert wist werkelijk niet wat hij er zelf van moest geloven, het klonk allemaal zo absurd. Kon een kind een dergelijke psychische kracht bezitten, zonder ze te beheersen, zonder zelfs te weten dat ze ze had? De tijd zou het uitwijzen ...

Cindy, mijn dochttertje, vertolkt de titelrol want sedert de film "CINDY" bewees zij dat ze het kon. Linda Cleemput kreeg de moeilijke moederrol. Haar aanhoudend enthousiasme en stiptheid, haar volledige inzet en bovendien haar ongekend akteertalent, bevorderde de volwassen opbouw van de film.

MARC DE BRUYKER

kortfilm : THE VISITORS

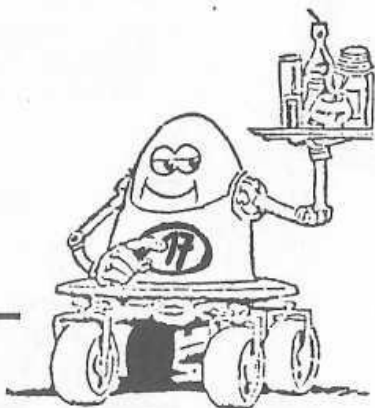
Reeds bij het schrijven van het scenario voelde ik dat "THE VISITORS" een goede film ging worden. Een film die gedragen wordt door symboliek en filmtaal; een film die mij steeds nauw aan het hart ligt.

Veel heb ik te danken aan de hoofdrolspeler ACHIEL VAN MALDEREN, die niet alleen door zijn akteertalent, maar ook door zijn grimagekunst een enige bijdrage heeft geleverd. Het overdreven gebruik van grimage was volgens mij een noodzaak en ondersteunt volkomen de irreëliteit van het verhaal.

Niets werd aan het toeval overgelaten. Als ik maar even denk wat een moeite het gekost heeft om aan paarden te geraken, om de reeds eerder bemachtigde koets te trekken. Hoe er gesleurd en gehost moest worden met een traveller car, en nog zo veel andere dingen... dan ben ik geneigd onze grote broer, de beroepsfilmer te benijden. Die moeten hun hand nog niet eens omdraaien om iets te realiseren waar wij als amateurs nog niet eens durven van dromen. Anderzijds zijn wij amateurs boffers, dat we een hobby gevonden hebben waar we zoveel genoeg aan beleven.

De vriendschap en saamenhorigheid welke in een team heerst tijdens de opnamedagen zijn onbetaalbaar. Mag ik daarom van deze gelegenheid profiteren om de medewerkers van THE VISITORS nogmaals te bedanken.

CHARLES DE PUE

DUNWICH EXPERIENCE

a science fiction story in sound & vision

Earth in the far future : a world of ruins, with mankind scattered across the star worlds as alien seeds. The planet Earth has been left to those who could not or would not go into space: the mad, the insane, the addicted. They have build their own civilisation on Earth, they worship their own God. Now the end of time is approaching, and the last human beings on Earth must face one of the space travellers who is coming back ...

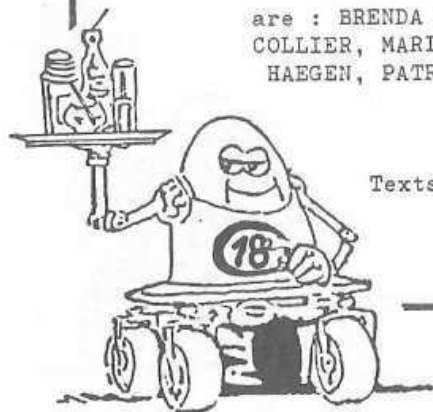
DUNWICH EXPERIENCE

is a blend of all kinds of audiovisual entertainment, an experiment with songs and poetry, miniatures and slides, choreography and dance acts, original synthesiser as well as canned music, brought together in a story written by three flemish SF authors.

DUNWICH EXPERIENCE

are : BRENDA BERTIN, EDDY C. BERTIN, CHRIS COLLIER, MARIANNE HUYBRECHTS, JACKY VANDER HAEGEN, PATRICK VAN DE WIELE, YVETTE VAN RENTERGHEM

Texts in english language.

DUNWICH EXPERIENCE

een science-fictionverhaal in klank en beeld

De aarde in een verre toekomst : een wereld van ruïnes, verlaten door de aardbewoners, die zich verspreid hebben over de sterrenwerelden.

Op aarde zelf zijn enkel de uitgestorvenen gebleven : de zwakzinnigen, de verslaafden, de gerejekteerden. Zij hebben hun eigen beschaving opgebouwd, en aanbidden hun eigen God.

Nu nadert het einde van de tijd, en de laatste menselijke wezens op een stervende aarde worden gekonfronteerd met een der ruimtereizigers die terugkeert ...

DUNWICH EXPERIENCE

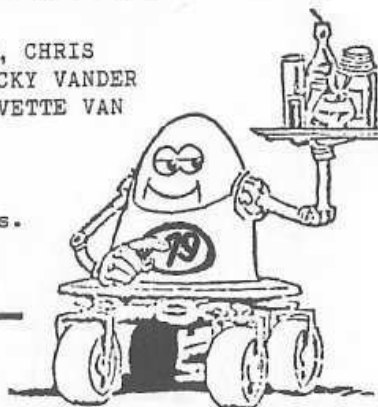
is een mengeling van diverse soorten audiovisuele experimenten : liederen en gedichten, dia - projecties en gebruik van schaalmodellen, choreografie en dans, originele synthesizermuziek zowel als soundtracks, dit alles samengeweven in een verhaal geschreven door drie Vlaamse SF-auteurs.

DUNWICH EXPERIENCE

bestaat uit

BRENDA BERTIN, EDDY C. BERTIN, CHRIS
COLLIER, MARIANNE HUYBRECHTS, JACKY VANDER
HAEGEN, PATRICK VAN DE WIELE, YVETTE VAN
RENTERGHEM

De tekst is in het Engels.

zondag 7 september

WESTWORLD

The electronic
nightmare

STARRING

YULL BRUNNER

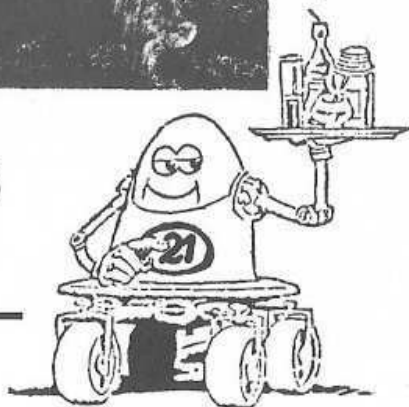

zaterdag
6 september

THE TIME MACHINE

H.G. WELL's classic

SFAN

ga je ook elke avond naar bed met een boek van
ASIMOV, BERTIN, CLARKE, DISCH, FARMER, VANCE ?

en kun je ook niet slapen omdat SF je
gewoon niet loslaat ?

waarom wacht je om lid te worden van SFAN,
de belangrijkste belgische vereniging van
science-fiction amateurs ?

vraag daarom een proefnummer van SFAN's
tweemaandelijkse SF-blad "RIGEL", met
recensies, artikelen en verhalen.

vraag tevens inlichtingen over SFAN's nationale
en internationale SF-dagen.

SFAN v.z.w.
lou grauwers
lange klevitstraat 27
B-2000 antwerpen
(03 1) 31 15 84